

முரசோலி

எமது சிந்தனை

1990 - 09 - 13

வியாழன்

“நிகளுக்கு வளைகளும், வானத்துப் பறவைகளுக்குக் கூடுகளும் உள்; மனுகனுக்கோ தலையாக்கவும் இடமில்லை!”

— இயேசு பெருமான்

அரசு நிறுவும் அகதி முகாம்கள்

போராலும் மனித சமுதாயத்தை அலைக்கழிக்கும் பிற முரண்பாடுகளாலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் தத்தம் சொந்த நாடுகளை விட்டு ஒடுகிறார்கள்; அகதிகளாகிறார்கள்.

உண்மையில் ‘அகதிகள்’ எனப்படுவோர் யார்? மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா. கெந்தநால் தரும் வரைவிக்கணம் இது:

‘Refugees, by definition, are people who leave their homelands because of political events to seek security elsewhere...’

‘அரசியற் குழநிலைகளால் தமது தாய்நாடுகளைத் துறந்து பிற நாடுகளில் பாதுகாப்புத் தேடும் மக்கள் அகதிகள் எனப்படுவர்’

அகதிகள் தம் உறைவிடங்களிலிருந்து பலவந்தமாக வேரோடு பெயர்க்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுடைய எதிர்காலமே அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் — அல்லாது கிடைக்காது போகும் — புகவிடத்தைப் பொறுத்தது.

அடிப்படை மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐ.நா.வின் பிரகடனத்தின் 13 ஆம் 14 ஆம் பிரிவுகள், இது தொடர்பாக, மனங்கொள்ளத்தக்கவை:

‘Everyone has the right to leave any country, including his own, and to return to his country’

‘Everyone has the right to seek and to enjoy in other countries asylum from persecution’

‘சொந்த நாடு உட்பட எந்த நாட்டையும் விட்டு வெளியேறவும், தன் நாட்டுக்குத் திரும்பவும் ஒவ்வொருவனுக்கும் உரிமை உண்டு’

‘ஒடுக்கு முறைக்குத் தப்பிப் பிற நாடுகளில் புகவிடம் கோரவும், அனுபவிக்கவும் ஒவ்வொருவனுக்கும் உரிமை உண்டு’

ஒருவர் இனத்தின் பேரால், மொழியின் பேரால், மதத் தின் பேரால் அல்லது வரித்துக் கொண்ட அரசியற் சீத்தாந்தத்தின் பேரால், தமது சொந்த நாட்டில் அடக்கு முறைக்காளாகலாம் அல்லது துன்புறுத்தப்படலாம் என்றும்-

அத்தகைய கொடுமைக்குத் தப்பி அயல்நாடொன்றில் புகவிடம் கோருவது — மனிதர் என்ற முறையில் — அவருக்குள் அடிப்படை உரிமை என்றும் — மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தை வரைந்த சிற்பிகள் உணர்ந்திருந்தனர்.

1958-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், காலத்துக்கு காலம் இனக்கலவரங்களால் தமிழ் மக்கள் அகதிகளாய் இடம் பெயரவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளாகி வந்துள்ளனர். ‘தமிழருக்கென்று ஒரு பாரம்பரிய தாயகம் இருப்பதால் அல்லவா, அவர்கள் சுயாடி கோருகிறார்கள்! தமிழர் பிரதேசம் என்ற ஒன்றே இல்லாமற் செய்து வீடுவோமே!’ என்ற வஞ்சகத் திட்டத்தை, 1983 இன் பின், மிகக் குருமாக நிறைவேற்ற முயன்ற அரசு, தனது படைகளைக் கொண்டு பல சிராமங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்களை ஒட்டிவிட்டு, சிங்களவர்களைக் குடியேற்றியது. இது நாட்டின் புவியியலமைப்பை — இனப்பரம்பலை — மாற்றும் முறை.

இக்கொடுமைக்கு அஞ்சித் தமிழ்மக்கள் மேல் நாடுகளில் புகவிடம் தேடலாணார்கள். எனினும் பெரும்பாலோர் தமது வாழ்வும் தமது வளமும் தமது மன்னிலேயே தங்கியுள்ளது என்ற நம்பிக்கையால் தொடர்ந்தும் இங்கே வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஸ்ரீ ஸங்காராணுவத்தினரின் அட்டேழியங்களை நேரடியாகச் சந்திக்க நேர்ந்த மக்கள் 1984 — 86 காலகட்டத்தில், தமிழ் நாட்டுக்கு ஓடினர். 1987இல் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானதும் நாடு திரும்பினர்.

இவ்வாண்டு, போர் தொடங்கியின், இது வரை, ஒரு வட்சம் தமிழ்மக்கள் அகதிகளாகத் தமிழ் நாடு போயுள்ளனர்.

அகதிகள் சமையைச் சாட்டாக வைத்துக் கொண்டு இந்தியா முன்பு தலையிட்டதை நினைவு வைத்திருக்கும் ஜனாதிபதி, ‘ஸ்ரீ ஸங்காரலேயே அகதி முகாம்களைத் திறக்கப்போகிறோம்!’ என அறிவித்தார். இந்தியா இதை ஆதரித்தது. ஐ.நா. வும் இதிட்டத்தை அங்கீரித்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.

பிரச்சினையின் மையம் இந்தியாவுக்கு நகராமல் இலங்கையிலேயே இருப்பது இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு ‘வசதி’. அகதிகள் தனது பக்கம் வராமல் இருப்பது இந்தியாவுக்கு வசதி. இரு நாடுகளும் ஒத்துப் போவது ஜி.நா.வுக்கு வசதி. ஆனால் முத்திருத்தாரும் கரிசனை காட்டாத ஓர் அமசம் உண்டு: சொந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறும் உரிமை அகதி களுக்கு உண்டு. இது ஜி.நா. போற்றும் அடிப்படை மனித உரிமை.

ஆகவே வவுனியாலிலும் மடுவிலும் அரசு நிறுவும் முகாம்களில் தமிழ் அகதிகளை வலுக் கட்டாயமாகத் தங்கவைக்க யாராலும் முடியாது. தங்கச் செய்தால், அது தடுப்புக்காலவாக அல்லவோ முடியும்!

பயிற்சி நிறுத்தம்

திருநெல்வேலி அரசினர் விவசாயப் பண்ணையில் படித்து வேலையற்றிருக்கும் யுவதிகளுக்கு நடாத்தப்பட்டுவந்த விவசாயப் பயிற்சி நெறி தற்போதைய போர்க்கால நடவடிக்கையால் தற்காலிகமாக இடை நிறுத்தப்பட்டுள்ளதாக பண்ணையூர் அதிகாரியொருவர் தெரிவித்தார்.

நாட்டில் சுமாக நிலை ஏற்பட்டதும் பயிற்சி மீண்டும் ஆரம்பமாகும் என அந்த அதிகாரி தெரிவித்தார். (33கி)

மிதிவெடியில்

காலை இழந்தார்

பருத்தித்துறை கொட்டடிப் பிள்ளையார்கோவில் பகுதியில் மிதிவெடி வெடித்ததில் பருத்தித்துறை தும்பளைவிதி வாசியான இரத்தினசிங்கம் மனோ (18) என்ற இளைஞர் தனது காலை இழந்தார்.

இப்பகுதியில் உள்ள பற்றைகளை வெட்டி துப்புரவாக்கும் சிரமதானப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தவேளை இவ் விபத்து நிகழ்ந்தது.

இன்த இடத்தில் முன்னர் இலங்கை இராணுவம் முகாமும் பின்னர் இந்திய இராணுவம் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விபத்தைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற தேடுவின்போது ஒன்பது பிளாஸ்ரிக் மிதிவெடிகள் மீட்கப்பட்டு வெடிக்கவைக்கப் பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. (P-17கி)

ஓய்வுதியம்

இதுரை இல்லை

புங்குடுதீவு, நயனாதீவ ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் உதவியுடன் இயங்கி வரும் கிராமிய வங்கியில் ஓய்வுதியமங்களைப் பெற்றுவரும் கமார் நாற்றுக்கு மேற்பட்ட ஓய்வுதியக்காரர்களுக்கு இதுரையில் ஆடி, ஆவனி. புரட்டாதி மாதத்திற்கான ஓய்வுதியக் கொடுப்பனவு வழங்கப்படவில்லை. (20 கி)

பதிவுகள் நிறுத்தம்

பெற்றோர் அவதி

பருத்தித்துறை அரசினர் வைத்திய சாலையில் இவ்வாண்டு யூலை மாதம் முதலாந் திகதி வரை பிறந்த குழந்தைகளின் பிறப்புப் பதிவுமட்டுமே பதியப்பட்டுள்ளது.

அதற்குப்பினர் பிறந்தகுழந்தைகளின் பிறப்பைப் பதிவுதற்கு பதிவுப்பட்டத்தக்கள் கைவசம் இல்லை எனத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இதனால் பங்கிட்டு முறையில் பெறப்படும் பால்மாப் பைக்கற்றுக்களைப் பெறுவதில் பெற்றோர்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்காவிடால் பால்மாப் பைக்கற்றுக்கள் வழங்கப்படமாட்டாது என அறி விக்கப்பட்டுள்ளது. (17 கி)

கரையோரப்பகுதியில்

பல வீடுகள் சேதம்

நேற்று முன்தினம் காலை தொடக்கம் மாலை வரை யாழ். கரையோரப்பகுதியை நோக்கி ஷெல் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இதொக்குதல்வினால் ஏராளமான வீடுகள் சேதமாட்டான. இங்கு மக்கள் இல்லாத காரணத்தினால் உயிர்ச் சேதங்கள் ஏதும் ஏற்படவில்லை.

அல்லைப்பிடிட்டியிலிருந்தே இந்த ஷெல் தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படுகின்றது. (P- 25 கி)

பல்கலைக்கழக மாணவன் இராணுவ சூட்டுக்குப் பலி

யாழ். பல்கலைக்கழக முதலாம்வருட கலைப்பீட்டமாணவன் பி. ஏ. ஜோ சப் ராஜா ஊர்காவற்றுறையில் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிவருகின்றது.

